

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR
PUBLICE A JUDETULUI SALAJ

D E C I Z I A nr. 47

din 2005

**privind soluționarea contestației formulată de către SC'
SRL cu sediul social în loc.**

înregistrată la .D.G.F.P. Sălaj sub nr. din 2005

Direcția generală a finanțelor publice a județului Sălaj a fost sesizată de Activitatea de control fiscal Sălaj ,prin adresa nr. din 2005, înregistrată la D.G.F.P. Sălaj sub nr. din 2005 cu privire la contestația formulată de SC' SRL din Zalău.

Contestația are ca obiect suma totală de lei stabilită prin raportul de inspecție fiscală nr. din 2005 întocmit de către organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de control fiscal Sălaj, suma reprezentând:

- taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar	lei
- impozit pe profit stabilit suplimentar	lei
- dobânzi de întârziere aferente impozitului pe profit	lei
- penalități aferente impozitului pe profit	lei

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art,176 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că, în sprijn, sunt întrunite condițiile prevăzute de art,175, 176 și 178 lit.(a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția generală a finanțelor publice a județului Sălaj este investită să se pronunțe asupra cauzei.

I. Societatea formulează contestație împotriva măsurilor stabilite prin procesul verbal și raportul de inspecție fiscală nr. 2005 de către organele de control fiscal, solicitând anularea actului administrativ și a deciziei de impunere prin care s-au stabilit de plată în sarcina societății obligații reprezentând:

- taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar	lei
- impozit pe profit stabilit suplimentar	lei
- dobânzi aferente impozitului pe profit	lei
- penalități aferente impozitului pe profit	lei

În susținerea contestației sale, contestatoarea arată următoarele:

1. Organele de control fiscal - Garda financiară Secția Sălaj și inspectorii fiscali au constatat că societatea s-a aprovizionat cu mărfuri în perioada 2003 - 2004 de la diferiți furnizori din țară, pe bază de documente fiscale (facturi și chitanțe) ce au fost înregistrate în evidențele contabile ale societății la data aprovizionării, iar ulterior au fost valorificate prin magazinele societății.

În fapt, organele Gărzii financiare - folosind mijloace specifice din dotare au constatat că un număr de 13 facturi de aprovizionare nu au conținut elementele de securitate aferente documentelor cu regim special.

Organele de inspecție fiscală, în baza comunicării ORC Sălaj, au stabilit că un număr de 6 furnizori pentru un număr de 7 facturi nu sunt înregistrați în baza de date după nume și CUI (anexa nr.6).

De asemenea, s-a constatat că un număr de 6 facturi emise de 5 furnizori care erau înregistrări în baza de date nu au conținut elementele de siguranță.

Organele de inspecție fiscală, invocând prevederile Legii nr.82/1991, republicată, au considerat ca nedeductibile cheltuielile cu aprovizionarea și TVA stabilind în sarcina societății obligații fiscale aferente impozitului pe profit, tva cu dobânzile și penalitățile de întârziere aferente. În același timp, organul de inspecție fiscală reține și săvârșirea faptei de evaziune fiscală prevăzută de Legea nr.87/1994, republicată.

Referitor la aceste aspecte, societatea contestă legalitatea și dreptul de stabilire în sarcina sa și a administratorului a faptelor de evaziune fiscală și obligarea la plata a următoarelor sume:

- tva	lei
- impozit pe profit	lei
- dobânzi aferente impozitului pe profit	lei
- penalități aferente impozitului pe profit	lei

În susținerea acestui capăt de cerere arată:

- cei 5 furnizori de mărfuri care au emis 6 facturi (anexa nr.5) sunt confirmați că există;

- excluderea de la deductibilitate a celor 6 facturi (lei tva și lei cheltuieli deductibile pentru impozitul pe profit) se bazează pe lipsa unor elemente de siguranță constatate de organele de control doar pe baza instrumentelor din dotare.

- nici un organ de control nu a consemnat la analiza originalelor acestor facturi, fără a se utiliza, instrumente specifice, că există suficiente elemente care să atragă atenția cumpărătorului, în sensul că facturile nu au acele elemente de securizare speciale;

- nu există nici un act normativ care să oblige agenții economici, cumpărători, să se doteze cu instrumente specifice pentru a identifica existența sau inexistența elementelor de siguranță.

- furnizorul este singurul răspunzător de utilizarea și punerea în circulație după 31 decembrie 2002 a formularelor speciale și întrucât acesta nu este tras la răspundere, consideră că nu poate fi tras la răspundere cumpărătorul care este de bună credință.

Organele de control nu au constatat că operațiunile nu sunt reale și legale ci doar că furnizorul a emis facturi care nu mai puteau fi utilizate la data livrării mărfuii.

Invocarea de către organul de control a art.51 alin.2 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal și concluzionarea că tva aferentă facturilor ce nu au elemente de siguranță nu este deductibilă nu poate fi operat în cazul de față deoarece:

- operațiunile au la bază documente justificative;
- operațiunile sunt înregistrate în contabilitate;

- nu s-au încălcăt prevederile art.145 alin.8 întrucât facturile fiscale în cauză cuprind toate elementele obligatorii și deci invocarea lipsei elementelor de siguranță nu este prevăzută în Codul fiscal ca motiv de nedeductibilitate.

În concluzie, este nelegală măsura stabilirii nedeductibilității tva aferentă celor 6 facturi pentru suma de lei, societății cumpărătoare nefiindu-i aplicabile prevederile din articolele invocate din Codul fiscal și Normele metodologice de aplicare a acestuia, societatea nu datorează aceste sume bugetului.

2. Referitor la nedeductibilitatea operațiunilor de aprovizionare arată:

- nu se pune problema neefectuării operațiunilor de aprovizionare;

- în cazul celor 6 facturi aprovizionate, cheltuielile de aprovizionare sunt deductibile legal și nu pot fi stabilite obligații suplimentare la impozitul pe profit.

Pentru 7 facturi emise de 6 furnizori pe care organele de control au considerat că sunt fictive excluzând de la deductibilitate tva în sumă de lei și cheltuieli în sumă de lei arată:

- facturile în cauză cuprind valori între lei și lei, valori nesemnificative, ca urmare au fost achitate în numerar;

- în cursul anului 2004, în evidențele contabile, au fost înregistrate peste facturi astfel încât cele 13 facturi pot fi considerate nereprezentative;

- aprovizionările nu marfă efectuate cu aceste facturi au fost recepționate și înregistrate în evidențele contabile și de gestiune conform documentelor primite de la furnizor;

- nu poate fi dovedită reaua credință a cumpărătorului și neatenția acestuia asupra documentelor primite;

- există concordanță între datele din chitanțe și cele din facturile emise;

- cumpărătorul nu are obligația și nici posibilitatea de a verifica existența și înregistrarea reală a furnizorului în evidențele ORC în momentul tranzacției comerciale.

Constatarea că furnizorii în cauză nu există înregistrați în evidențele ORC nu poate fi imputată cumpărătorului, din moment ce marfa a fost adusă, recepționată, înregistrată în evidență primară și contabilă, iar vânzările au fost corect înregistrate, veniturile obținute generând obligații fiscale ce au fost achitate la scadențe potrivit declarărilor fiscale și deconturilor lunare.

În această situație, chiar dacă fictivitatea furnizorilor constatată de organele de control este reală la data când au avut loc operațiile comerciale de vânzare-cumpărare, societatea nu avea nici un indiciu că furnizorul ar fi utilizat documente cu date nereale.

Nefiind încălcată nici o normă finanțier-contabilă sau de natură comercială, consider că organele de control nu pot și nu au dreptul de a pune în sarcina cumpărătorului fapte ce sunt în sarcina furnizorului și de a aplica sancțiuni fără a dovedi culpa cumpărătorului.

Consider că în cauză nu se poate reține ca fiind încălcate următoarele prevederi legale:

-art.6 alin.(1) din Legea nr.82/1991, republicată;

-art.145 alin.(8) lit.a) din Codul fiscal ;

-art.21 pct.4 lit.f) din Legea nr.571/2003;

fără a lua în considerare condițiile în care a avut loc tranzacția comercială și în lipsa dovedirii conducei intențional evazionistă a administratorului societății.

Consider că măsura luată de organul de control nu poate fi pusă în aplicare până la definitivarea cercetărilor și stabilirea persoanei răspunzătoare.

În concluzie, suma de lei reprezentând tva nu se datorează bugetului.

Invocarea înregistrării de cheltuieli ce nu au la bază documente justificative și neacordarea deductibilității pentru suma de lei și stabilirea unui impozit pe profit suplimentar nu este legală deoarece:

- în acest caz prin întocmirea notelor de recepție s-a făcut dovada înregistrării în gestiune a mărfuii, condiția de deductibilitate este dovedită mai ales că în continuare au generat venituri asupra cărora societatea a achitat impozitul pe profit.

3.Referitor la încadrarea faptei în dispoziție art.11 lit.,c) din Legea nr.87/1994.

În mod eronat, organele de control rețin că faptele intră sub incidenta Legii evaziunii fiscale nr.87/1994 art.11 lit.c) și a Legii contabilității nr.82/1991, art.37 deoarece:

- operațiunile de aprovizionare și cheltuielile aferente sunt cele reale și sunt dovedite cu chitanțe și cu NIR întocmite pentru fiecare act comercial de cumpărări;

- nefiind dovedit un preț pe produs nelegal mai mare decât cel real nu s-au putut diminua impozitele datorate;

- înregistrarea achizițiilor s-a făcut pe baza de NIR, organele de control necontestând realitatea cantităților și a prețurilor înregistrate în contabilitatea de gestiune;

- nu s-a denaturat nici o cheltuială sau rezultat financiar nefiind demonstrat acest lucru printr-un act sau fapt juridic.

În concluzie, solicită anularea constatărilor și măsurilor înscrise în actele de control, anularea măsurilor stabilite, anularea obligațiilor suplimentare cu accesoriile aferente.

4.Societatea contestă măsura luată de organele de control de a emite decizia de impunere nr. din 2005, solicitând anularea acesteia, invocând prevederile art.106 alin.3 din Hotărârea Guvernului nr.1050/2004 de aprobare a Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Arată că întrucât actul de control nu este soluționat definitiv raportul de inspecție fiscală nu trebuia întocmit.

Astfel, solicită anularea măsurilor de punere în aplicare a deciziei de impunere : titlul executoriu și somația, considerându-le nelegale, nefiind urmărite obligații certe, lichide și exigibile.

Invocând art.179 (2) din Codul de procedură fiscală, solicită suspendarea actului administrativ atacat.

II. Prin raportul de inspecție fiscală, încheiat la data de .2005, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr. din .2005 - emisă de către Activitatea de inspecție fiscală Sălaj, s-au verificat impozitul pe profit și taxa pe valoarea adăugată pentru perioada 01.12.2003 - 31.11.2004 la solicitarea Gărzii financiare - Secția Sălaj.

Urmare acestui control s-au constatat următoarele aspecte:

În perioada 01.12.2003 - 30.11.2004 SC ' SRL s-a aprovisionat cu mărfuri (îmbrăcăminte, confecții) de la diversi furnizori din București, pe baza facturilor emise de către aceștia.

Comisarii Gărzii financiare - Secția Sălaj - folosind mijloacele specifice din dotare, pentru verificarea autenticității documentelor de livrare (facturi fiscale) au constatat că un număr de 13 facturi fiscale emise de furnizori din București, nu prezintă elemente de securizare ale formularelor cu regim special, comune pe economie, conform Hotărârii Guvernului nr. 831/1997, cu modificările și completările ulterioare, ordinele ministrului finanțelor publice nr.989/2002 și 1849/2004.

a) Cu privire la aprovisionările efectuate de la furnizori regăsiți în baza de date a Oficiului Național al Registrului Comerțului, atât după denumire, cât și după CUI:

În această situație se regăsesc următorii furnizori:

- SC SRL București;
- SC SRL BUcurești;
- SC SRL București;
- SC SRL Constanța;
- SC SRL București

În cazul acestor societăți, Ministerul Justiției, ONRC a pus la dispoziție toate datele de identificare ale acestora (CUI, nr.ordine în Registrul comerțului, adresa și starea firmei).

După confruntarea datelor transmise de ONRC cu cele înscrise în facturile eliberate de către aceste societăți, rezultă concordanță existentă între datele cu privire la denumire: CUI, număr de ordine în Registrul comerțului și adresa.

Societățile menționate mai sus au emis un număr de 6 facturi fiscale (anexa nr.5) în valoare de lei, cu TVA aferent lei.

Cu toate că societățile care au eliberat cele 6 facturi fiscale nu sunt fictive, facturile eliberate de acestea nu sunt executate pe hârtie autocopiativă, cu elemente de securizare specială conform art.1.1 din Ordinul ministrului finanțelor publice nr.989/2002 - privind tipărirea, numerotarea și inserarea formularelor cu regim special.

Conform art.4 din Ordinul ministrului finanțelor publice nr.989/2002 "formularele cu regim special aflate în acest moment la utilizatorii finali, persoane fizice și juridice, executate pe hârtie offset sau autocopiativă obișnuită, fără elemente de securitate, rămân valabile până la data de 31.12.2002".

În conformitate cu prevederile punctului 51 alin.(2) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal " deducerea taxei pe valoarea adăugată trebuie justificată cu

documente prevăzute la art.145 alin.(8) din Codul fiscal și cu alte documente specifice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.831/1997, pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora cu modificările și completările ulterioare, sau prin ordine ale ministrului finanțelor publice, emise în baza Hotărârii Guvernului nr.831/1997, cu modificările și completările ulterioare".

Conform prevederilor legale mai sus menționate, TVA aferent facturilor care nu prezintă elemente de siguranță, nu poate fi considerată deductibilă din punct de vedere fiscal, astfel TVA nedeductibilă fiscal în cazul facturilor eliberate de furnizori identificați se ridică la suma de lei (anexa nr.5).

b) Cu privire la aprovizionările efectuate de la furnizori ai căror date de identificare consemnate în facturi nu se regăsesc în baza de date a Oficiului Național al Registrului Comerțului

În această situație se regăsesc următorii furnizori:

- SC' 'SRL Bucureşti;
- SC SRL Bucureşti;
- SC' 'SRL Bucureşti;
- SC' 'SRL Bucureşti;
- SC SRL Bucuresti.

Societățile: SC 'SRL București, SC' SRL

Bucureşti, SC SRL Bucureşti, nu figurează în evidenţa Registrului Comerţului, iar datele lor de identificare sunt inexistente.

3RL București, CUI

, codul înregistrat pe facturi aparține firmei SC SRL București, iar în cazul SC' SRL București codul înregistrat pe facturi aparține SC' SRL Bucuresti.

Societățile menționate mai sus au eliberat un număr de șapte facturi în valoare de lei cu TVA aferent lei (anexa nr.6).

Conform art.6 alin.1 din Legea contabilității nr.82/1991 R : "orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistării în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ".

Având în vedere faptul că SC SRL Zalău nu a efectuat operațiuni economico-financiare cu societățile:

- SC SRL Bucureşti;
- SC' SRL Bucureşti;
- SC ' SRL Bucureşti;
- SC SRL Bucureşti;
- SC SRL Bucuresti

facturile cuprinse în anexa nr.6 nu îndeplinesc calitatea de document justificativ.

Având în vedere faptul că cele cinci firme fictive, nu pot fi considerate persoane impozabile, în conformitate cu prevederile art.145 pct.8 lit.a din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor care au fost livrate către SC'

' SRL Zalău nu poate fi dedusă de către aceasta din urmă.

Astfel, suma de lei, reprezentând TVA aferent achizițiilor efectuate de la furnizorii fictivi, nu poate fi considerată deductibilă din punct de vedere fiscal.

Valoarea celor 13 facturi, care nu prezintă elemente de securitate se ridică la suma de lei , cu TVA aferent lei, emise de un număr de 10 societăți din care cinci fictive (datele lor de identificare nu se regăsesc în baza de date a ONRC) conform anexei nr.4 care face parte integrantă din raportul de inspectie fiscală.

În perioada supusă controlului, TVA dedusă de societate provine în special din achizițiile de mărfuri (îmbrăcăminte, confecții, tricotaje), în timp ce TVA colectat de societate provine din vânzările cu amănuntul.

Urmare inspecției fiscale efectuate, organul de control a stabilit ca TVA nedeductibil următoarele sume:

- lei - TVA nedeductibil aferent facturilor fără elemente de securizare emise de furnizori înregistrati la ONRC;

- lei - TVA nedeductibil aferent facturilor fără elemente de securizare emise de furnizori neînregistrati la ONRC.

Total TVA nedeductibil stabilit suplimentar - lei.

Situată privind recalcularea TVA ținând cont de influențele prezentate la pct.a și b este redată în anexa nr.8 care face parte integrantă din raportul de inspecție fiscală.

Impozitul pe profit:

a) Influența asupra impozitului pe profit, prin neînregistrarea facturilor emise de furnizori regăsiți în baza de date a ONRC

Valoarea celor 6 facturi fără elemente de securizare, emise de furnizori regăsiți în baza de date a ONRC se ridică la suma de lei

În conformitate cu prevederile art.21 pct.4 lit.f din Legea nr.571/2003 - privind Codul fiscal " Cheltuielile înregistrate în contabilitate care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii..." nu sunt deductibile fiscal.

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus, suma de lei reprezentând cheltuiala efectuată conform celor 6 facturi fiscale este considerată nedeductibilă din punct de vedere fiscal.

b) Influența asupra impozitului pe profit prin înregistrarea facturilor emise de furnizori neregăsiți în baza de date a ONRC

Valoarea celor şapte facturi fără elemente de securizare emise de furnizori neregăsiți în baza de date de ONRC se ridică la suma de lei

Conform art.6 alin.1 din Legea contabilității nr.82/1991 R : "orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrării în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ".

Având în vedere faptul că SC ' SRL Zalău nu a efectuat operațiuni economico-financiare cu societățile:

- SC' SRL București;

- SC' SRL ' București;

- SC SRL București

- SC' SRL București;

- SC SRL București

(pentru ca acestea nu există), facturile cuprinse în anexa nr.6 nu îndeplinesc calitatea de document justificativ.

În conformitate cu prevederile art.21 pct.4 lit.f din Legea nr.571/2003 - privind Codul fiscal, " cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii..." nu sunt deductibile fiscal.

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus, suma de 9.239 lei, reprezentând cheltuieli efectuate conform celor şapte facturi fiscale, este considerată nedeductibilă din punct de vedere fiscal.

Ținând cont de influențele prezentate la pct.a și b organul de control a procedat la recalcularea impozitului pe profit aferent perioadei 01.12.2003 - 30.11.2004, situație prezentată în anexa nr.9, care face parte integrantă din raportul de inspecție fiscală.

Pentru neplata în termen a impozitului pe profit aferent perioadei menționate mai sus, în baza Ordonanței Guvernului nr.61/2002 și a Ordonanței Guvernului nr.92/2003, organul de control a procedat la calculul dobânzilor și penalităților de întârziere, situație prezentată în anexa nr.10 , care face parte integrantă din raportul de inspectie fiscală.

- dobânci impozit pe profit suplimentar
 - penalități impozit pe profit suplimentar

La finele controlului, unitatea înregistrează următoarele obligații în ceea ce privește impozitul pe profit suplimentar:

- impozit pe profit suplimentar
 - dobânzi impozit profit suplimentar
 - penalități impozit pe profit suplimentar

Aspectele care întrunesc prevederile art.11 lit.c din Legea nr.87/1994 -R, respectiv art.37 din Legea nr.82/1991 - R, sunt prezentate în procesul verbal din 2005, încheiat la SC' SRL Zalău, care constituie anexa nr.1 la raportul de inspecție fiscală.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au stabilit faptul că răspunzător de încălcarea acestor prevederi legale se face - în calitate de administrator.

Cu adresa nr. din .2005, organele de inspecție fiscală au înaintat Inspectoratului de poliție al județului Sălaj - Serviciul de investigare al fraudelor fiscale, actul de control înregistrat sub nr. din .2005.

III. Luând în considerare constatăriile organelor de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare , invocate de contestatoare și organele de inspecție fiscală se rețin următoarele:

Direcția generală a finanțelor publice a județului Sălaj este investită să analizeze, dacă poate fi soluționată pe fond cauza, în condițiile în care actul de control a fost înaintat Inspectoratului de poliție al județului Sălaj pentru continuarea cercetărilor în vederea stabilirii existenței indicilor săvârșirii unei infracțiuni.

În fapt, organele de inspecție fiscală au efectuat verificarea tva și a impozitului pe profit la SC' SRL pentru perioada 01.12.2003 - 30.11.2004, la solicitarea Gărzii financiare - Secția Sălaj.

Urmare inspecției fiscale, prin Decizia de impunere înregistrată la Direcția generală a finanțelor publice Sălaj - Activitatea de control fiscal sub nr. din 2005 s-a stabilit de plată în sarcina societății suma totală de lei reprezentând:

- taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar
 - impozit pe profit stabilit suplimentar
 - dobânzi de întârziere aferente impozitului pe profit
 - penalități de întârziere aferente impozitului pe profit

Organele de inspecție fiscală au stabilit ca nedeductibile fiscal cheltuielile și taxaferente unui număr de 13 facturi fiscale care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ emise de un număr de 10 furnizori din care 5 au fost considerați fictivi.

Cu adresa nr. 2005 organele de inspecție fiscală au înaintat un exemplar din raportul de inspecție fiscală, și a procesului verbal de control înregistrate sub nr.

din 2005 Inspectoratului de poliție al județului Sălaj în vederea continuării cercetărilor pentru stabilirea existenței sau inexistenței infracțiunii prevăzute de art.11 lit.c) din Legea nr.87/1994, republicată, respectiv art.37 din Legea nr.82/1991, republicată.

În drept, art.183 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, precizează:

"(1) Organul de soluționare competent poate suspenda prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă;

3) procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin.(2) indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu".

Se reține că între stabilirea obligațiilor bugetare stabilite prin decizia nr. din .2005, în baza raportului de inspecție fiscală din data de .2005 și contestate de SC'

SRL și stabilirea caracterului infracțional al aspectelor constatate și implicit a realității operațiunilor comerciale efectuate în baza facturilor analizate există o strânsă interdependentă, de care depinde soluționarea cauzei pe cale administrativă.

Organele competente de soluționare nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale, întrucât prioritatea de soluționare în speță, o au organele de cercetare penală care o vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptei ce atrage plata la bugetul de stat a obligațiilor stabilite suplimentar de organele de inspecție fiscală, în virtutea faptei infracționale.

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, Direcția generală a finanțelor publice Sălaj nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, motiv pentru care va suspenda soluționarea cauzei pentru suma totală de lei reprezentând : tva, în sumă de lei, impozit pe profit în sumă de lei, dobânzi aferente impozitului pe profit în sumă de lei și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de lei.

În funcție de soluția cu caracter definitiv pronunțată pe latura penală, procedura administrativă va fi reluată în condițiile legii.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul art.183 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

D E C I D E :

Suspendarea soluționării cauzei pentru suma totală de lei,
reprezentând:
- taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar lei
- impozit pe profit stabilit suplimentar lei;
- dobânzi aferente impozitului pe profit lei
- penalități aferente impozitului pe profit lei
până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea în condițiile legii, conform celor reținute prin prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Sălaj, în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV.